

Internationella bibelstudier

Lektion för den 21 juni

Jonas och David – trogna vänner

Nyckelvers: ”Och Jonathan sade till David: Gå i frid, ty vi har båda svurit i HERRENS namn och sagt: HERREN må stå mellan mig och dig och mellan mitt släkte och ditt släkte för evigt. Och han reste sig och gick, och Jonathan gick in i staden.”

1 Samuelsboken 20:42

Utvalda bibelställen:

1 Samuelsboken 18:1-9; 19:1-7; 20:1-42

Efter att ha styrts av domare i flera århundraden önskade Israel en kung så att det kunde bli som alla andra nationer omkring dem. Gud hade sagt till Mose att denna dag skulle komma och fastställt kraven på en sådan kung. (5 Mosebok 17:14-20). Samuel var en nyckelperson i upprättandet av ett kungarike under Saul. Det var Samuel som senare sade till Saul att hans kungarike skulle tas ifrån honom på grund av hans olydnad mot Gud, och att han skulle efterträdas av en man efter Guds eget hjärta. (1 Samuelsboken 13:13,14). Det var också Samuel som smorde David, när Gud befallde honom: ”Stå upp och smörj honom, ty detta är den rätte.” 1 Samuelsboken 16:12,13

Som en följd av denna smörjelse kom Herrens Ande med kraft över David, samtidigt som den lämnade Saul. När kungens tjänare märkte hans

melankoliska tillstånd skickade de efter David för att han skulle spela på sin lyra och med sin musik lindra den plågade ledarens lidande. Saul kom att uppskatta Davids tjänst och gjorde honom till sin vapendragare. 1 Samuelsboken 16:14–23

Ett betydelsefullt resultat av dessa händelser var reaktionen hos Sauls son, Jonatan, på den stora tjänst som David gjorde för hans far och för Israels folk. "Jonatan var förenad med Davids själ, och Jonatan älskade honom som sin egen själ. ... Då slöt Jonatan och David ett förbund, eftersom han älskade honom som sin egen själ." (1 Sam. 18:1, 3). Således ser vi hur en vänskap växer fram som grundades på en ömsesidig kärlek till Guds tjänst, vilket också framgår av orden i vårt nyckelvers.

Denna vänskap skulle snart sättas på prov. Efter att David besegrat filistéernas armé utropade folket: "Saul har dräpt tusentals, och David tiotusentals." (1 Sam. 18:7) Saul blev rasande och tänkte smida en komplott mot David. Men när David vann strid efter strid mot Israels fiender bestämde sig Saul för ett mer direkt sätt att bli av med honom. Han beordrade sin son Jonatan och sina tjänare att döda David. 1 Sam. 19:1

Jonatan älskade sin far och skulle som den äldste av fyra söner bli Israels nästa kung. Hans högsta lojalitet gällde dock Israels Gud. Som det står i 1 Samuelsboken 19:4 sa Jonatan till Saul att han begick en stor synd genom att smida ränker mot livet på en man som hade gjort ovärderliga tjänster för sitt land och vars lojalitet hade varit genomgående stadig och hängiven. Jonatans ord hade en positiv inverkan på hans fars impulsiva sinne. Saul band sig genom en ed att avstå från sitt fientliga uppsåt (1

Sam. 19:6–7). Genom Jonatans ingripande uppnåddes således en tillfällig försoning, och David återvände till tjänst hos kungen och Israels folk.

I de ovanstående händelserna finner vi en ovärderlig läxa i att lägga en grund av kärlek till våra bröder. "Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner." Johannes 15:13